

MATICHON INFORMATION CENTER		Subject Heading :	๑๒๓๗ ๓๓๓๑๓๒๑๕
Date : -5 ต.ค. ๒๕๓๓	Page : ๖	Source :	เดลินิวส์ No : ๑๓๓๑๓๒๑๕
Keyword			

สนองพระราชดำริสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ๒๖ ทันตแพทย์หญิงวัย 77 ออกหน่วยแพทย์อาสา

วัยที่ล่วงเข้า 77 ปี ไม่ได้เป็นอุปสรรคสำหรับ ทพญ.จรรยา อารังกูร ที่จะปฏิบัติงานในฐานะแพทย์อาสาสมัครในกิจการแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (พอ.สว.) ในการออกหน่วยช่วยเหลือให้การรักษาโรคฟันแก่ชาวบ้าน ซึ่งเป็นภารกิจสำคัญตลอดเวลา 18 ปีที่ผ่านมาของทันตแพทย์หญิงผู้นี้

ก่อนหน้าที่เป็นทันตแพทย์ใน พอ.สว. ทพญ.จรรยา และ ทพ.ฉันท อารังกูร ผู้เป็นสามี เคยเป็นแพทย์อาสาประจำหน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่พระราชทานตามถิ่นทุรกันดารทั่วประเทศ จากการติดต่อของ ศ.ทพ.สี สิริสิงห์ ทันตแพทย์ประจำพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทั้งคู่จึงแบ่งเวลาจากที่ฝ่ายชายเปิดคลินิกทำฟันส่วนตัว ส่วน ทพญ.จรรยา ประจำอยู่ รพ.กลาง เข้าเป็นแพทย์ในหน่วยเมื่อปี ๒๕17

หน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่พระราชทานตามถิ่นทุรกันดารทั่วประเทศ จัดตั้งขึ้นโดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริและพระราชทานรถเคลื่อนที่ ซึ่งในรถมีอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาฟัน เครื่องทำไฟ, เครื่องเอกซเรย์, เก้าอี้ทำฟัน ฯลฯ แต่มีเครื่องมืออีกหลายอย่างที่ขาด ทั้งคู่จึงได้ซื้อเครื่องมือถวายประจำรถ นอกจากนี้ยังจัดอุปกรณ์ส่วนตัวที่เขยใช้ถนัดมือ อาทิ ติมตอนฟันและที่กรอฟัน นำติดตัวไปด้วย

“ออกไปทำงานในแต่ละครั้ง มีการจัดคณะแพทย์เป็นทีม เพราะมีรถพระราชทานคันเดียว เมื่อคณะที่ไปครั้งแรกกลับมา อีกคณะจึงออกไปปฏิบัติหน้าที่ต่อ ช่วงที่ออกหน่วยเราทั้งคู่ออกไปพร้อมกันเหนื่อยมากแต่มีความสุข เพราะสมัยนั้นถิ่นทุรกันดารมีความกันดารจริง ๆ ชาวบ้านเดินมา ๕-๘ กม. เพื่อมาทำฟัน เด็กนักเรียนที่เนื้อตัวอมแมม เสื้อผ้าขาดวิน พอไปครั้งใหม่จึงซื้ออุปกรณ์การเรียนเป็นกุรุส ดินสอ ปากกา ยางลบ หนังสือ และชุดนักเรียน นำไปแจกให้กับเด็ก พอมาระยะหลังมีทันตแพทย์มากขึ้น และเป็นช่วงที่ ศ.ทพ.สี เสียชีวิตจึงห่างไปและตัดสินใจออกในที่สุด” ทั้งคู่ช่วยกันฟันความทรงจำ

อีก 10 ปีต่อมา ทพญ.จรรยา กับเพื่อนที่เคยออกหน่วยด้วยกัน ตัดสินใจไปสมัครเป็นแพทย์อาสา

สมัครในกิจการแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (พอ.สว.) ที่วังสระปทุม ส่วน ทพ.ฉันท กลับไปทำงานที่คลินิกเหมือนเดิม เนื่องจากลูกค้าประจำต่อว่าเข้ามากว่าปีครึ่งบอย ทั้งที่ใจจริงอยากสมัครเป็นแพทย์อาสาใน พอ.สว. ซึ่งขณะนั้นมีทันตแพทย์ไม่มากนัก

ทพญ.จรรยา เล่าว่า การออกหน่วยแพทย์ตามต่างจังหวัดแต่ละครั้ง ทางวังสระปทุมเป็นผู้จัดและแจ้งกลับมา ปีแรก ๆ ออกหน่วย 2-3 ครั้ง/ปี ระยะเวลาที่มีทันตแพทย์วัยหนุ่ม-สาวประจำโรงพยาบาลในพื้นที่มากขึ้น จึงออกปีละครั้ง ในช่วงวันที่ 21 ต.ค. ซึ่งเป็นวันคล้ายวันพระราชสมภพของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ในปี ๒๕๓๓ ทพญ.จรรยา ได้ร่วมกิจกรรมรณรงค์ทันตสาธารณสุข พอ.สว. ทูลเกล้าฯถวายเงินเป็นพระราชกุศล จึงได้รับใบอนุญาตมีข้อความว่า ขอให้มีความสุขความเจริญ พร้อมทั้งมีลายพระหัตถ์ของสมเด็จพระย้าว่า “ขอบใจและอนุโมทนาที่ร่วมช่วยการกุศล” และลายพระหัตถ์ลงพระนามว่าสังวาลย์

ทุกวันนี้ ทพญ.จรรยา ยังจำได้ว่าเมื่อครั้งสมเด็จพระย้า

ทรงออกเยี่ยมหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ในทุกจังหวัด มีรับสั่งกับแพทย์ทุกคนว่า "เหนื่อยไหมจ๊ะ" เมื่อได้ยินสิ่งทีรับสั่งความเหน็ดเหนื่อยที่มีอยู่หายไปทันที เกิดเป็นความรู้สึกปลื้มใจมากที่ได้ทำงานถวายพระองค์

ท่าน และในการประชุมแพทย์อาสาประจำปีได้พระราชทานกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานตลอดเวลา และทรงขอบคุณทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในถิ่นทุรกันดารที่ห่างไกลความเจริญ

"ปีนี้คิดว่า เป็นปีสุดท้ายที่จะออกหน่วยแพทย์อาสา พอ.สว. เนื่องจากอายุมากแล้ว และเป็นปีที่ฉลองครบรอบ 100 ปีสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ๑๐๐ ปีสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ๑๐๐ ปีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวันที่ 19 ต.ค. ในวันที่ 20 ต.ค. มีการประชุมเพื่อเตรียมการให้ความช่วยเหลือ และในวันที่ 21 ต.ค. แพทย์ทุกคนจะลงมือรักษาอย่างเต็มที่"

ช่วงชีวิตในการสนองพระราชดำริของทั้งสองพระองค์ ทพญ.จรรยา ยังจดจำบรรยากาศในการทำงานได้ดี ตั้งแต่เป็นแพทย์อาสาประจำหน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่พระราชทานตามถิ่นทุรกันดารทั่วประเทศ "พักอยู่ตามห้องแถว อาหารการกินไม่ได้หรูหรา ค่ารถที่เดินทางไปต้องออกกันเอง แต่ตรงนั้นเป็นความสุขอย่างที่สุด มาระยะหลังเป็นแพทย์อาสา พอ.สว. ออกค่าใช้จ่ายให้ และสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้นมาก ถึงแม้สามีไม่ได้เดินทางไปร่วมด้วย แต่รับหน้าที่รับ-ส่งที่สถานีรถไฟทุกครั้งทีเดินทางไปปฏิบัติงาน".